

پاسخ به نامه های رسیده :

مریم نمازی

۱_ دوست عزیزی به نام تونی از کرواسی می نویسد: از مطالبی که برای من می فرستید ممنونم. می خواستم یک سوال بکنم. خبر تازه ای از سازمان حقوق بشر آمده است که گفته بود وضعیت حقوق بشر در ایران بهبود پیدا کرده است، آیا این صحت دارد؟

مریم نمازی: تونی عزیز، سازمان نظارت بر حقوق بشر از آن سازمانهایی است که هم‌نظر با دولتهای غربی، کلاً این امر را تبلیغ میکنند که دولت خاتمی در جهت حقوق بشر تلاشهایی را میکند. بعد از شکست پروژه دوم خرداد و مشخص شدن اینکه هیچ جناح جمهوری اسلامی اصلاحات واقعی نمی‌خواهد و جمهوری اسلامی قابل اصلاح نیست (چیزی که ما از روز اول گفتیم) این سازمانهای باصطلاح حقوق بشر کمی دست و پای خودشان را جمع کرده اند. بعد از اینکه کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل ایران را برای نقض حقوق بشرش محکوم نکرد، آنها حتی نامه نوشتند که "بحران حقوق بشر در ایران دارد بدتر می‌شود و این تصمیم کمکی به بهبود آن نمی‌کند" بنظرم نباید به این سازمان توهمی داشت. بخاطر همین جانبداری‌های این نوع سازمانها است که فدراسیون تصمیم گرفت "ایران مانیتور" را منتشر کند تا واقعیتهای یک حکومت ضد انسانی اسلامی را با جانبداری از حق و حقوق انسانی منتشر کند. این نشریه انگلیسی زبان، با درج اخبار مستند و گزارشات، عمق جنایات و سیاستهای ضد انسانی حکومت را افشاء میکند.

۲_ محمد از لندن نوشته است: "دستتان برای ایران مونیتور درد نکند ولی این نشریه چه ربطی به فدراسیون و مسئله پناهندگی دارد؟"

مریم نمازی_ محمد عزیز، نقض حقوق انسانی در ایران ربط مستقیمی به فدراسیون دارد. اولاً ما یک سازمان شناخته شده ضد جمهوری اسلامی هستیم و همه جا این رژیم را افشا می‌کنیم و بر علیه آن مبارزه میکنیم. ما عامل فرار میلیونی مردم را حاکمیت این رژیم میدانیم. نشریه "ایران مونیتور" یک راه دیگری برای افشای این رژیم است. در ضمن الان دوره ای است که پناهجویان ایرانی دارند کلاً در یک ابعاد وسیع اجتماعی رد می‌شوند و اگر به دلایل ردی و یا سیاست دولتها نگاه کنیم می‌بینیم که اینها عملاً ایران را امن اعلام کرده اند. از اینرو لازم دانستیم که ماهانه مدارکی برای افشاگری و کمک به پناهجویان ایرانی برای استناد کردن به واقعیتهای زندگی تحت نظام جمهوری اسلامی برای تقاضای پناهندگی شان تهیه کنیم. در ضمن سازمانهای حقوق بشر و یا مطبوعات کلاً روی مسائل محدودی تمرکز می‌کنند. آزادی مورد استناد آنها برای خودیهای آنها در ایران است. نقض حقوق بشر شده نقض حقوق دوم خردادیهای حکومتی و غیر حکومتی. و آزادیهایی برای جناح دوم خرداد (مثل دسترسی به مطبوعات). ما تلاش میکنیم از زاویه منافع کارگران، زنان و مردم ایران و از زاویه جنبش خودمان به نقض حقوق انسانی استناد و آن را افشاء کنیم.

۳- آریا از ایران نوشته است: "فایل ارسالی شما را خواندم. روشنگریهای شما را ارج می نهم. به امید پیروزی برای آنهایی که خواهان رهایی ایران از چنگال حکومت کثیف اسلامی هستند. و اما یک سوال، لطفا همه راههای دریافت پناهندگی از یک کشور امن (از طریق یکی از کشورهای همسایه با ایران) را توضیح دهید (افغانستان، ایران، پاکستان)".

مریم نمازی- آریای عزیز، کلا پناهجویان ایرانی به ترکیه و پاکستان می روند و نه افغانستان که بسیار ناامن است. در دو کشور ترکیه و پاکستان پناهجویان باید خود را به سازمان ملل آنجا معرفی کنند تا پرونده آنان بررسی شود. این سازمان ملل است که پناهجو را قبول می کند و یا رد. در ترکیه دولت ترکیه هم یک پروسه تصمیم گیری دارد. اما بعد از قبولی پناهجویان ایرانی از سوی سازمان ملل، آنها باید به کشور سومی اعزام شوند و حق ماندن در ترکیه را ندارند. رئوس اساس تصمیم گیری سازمان ملل روی سایت فدراسیون است. تا کنون ما به تجربه دیده ایم که پناهجویان ترجیح می دهند که به ترکیه بروند. هم سازمان ملل آنجا فعالتر است (در حالی که کلا هنو هم خیلی رسیدگی به پرونده ها طول میکشد.) و هم اینکه پناهجویان زیادی زندگی در ترکیه را به زندگی در پاکستان، اگرچه مشکلات در اینجا هم زیاد هستند ترجیح میدهند. شما می توانید به نامه اخیر من که روی سایت اینترنتی همبستگی میباشد مراجعه کنید، در این نامه میتوانید به وضعیت پناهندگی در ترکیه بیشتر آشنا شوید. در ضمن، گزارشی در مورد قوانین دولت ترکیه هم تا چند روز دیگر روی سایت ما خواهد بود. مسلم است که در این دوره اما کلید موفقیت ما، اعتراض جمعی به این شرایط ضد انسانی است که فدراسیون ظرف مهمی برای این می باشد. برای شما آرزوی موفقیت دارم.